

การพัฒนาหลักสูตรบูรณาการ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านเขาหิน
ตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรค์ด้วยปัญญา*
AN INTEGRATED CURRICULUM
DEVELOPMENT FOR PRATHOMSUKSA V
STUDENTS BY CONSTRUCTIONISM
THEORY: A CASE STUDY OF
BANKHAOHIN SCHOOL

จริญญา ไสลบาท**

ปริญญา ทองสอน***

วิจิต สุรัตน์เรืองชัย****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาหลักสูตรบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านเขาหิน ตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรค์ด้วยปัญญา (Constructionism) และเพื่อประเมินประสิทธิผลการใช้หลักสูตรบูรณาการ การวิจัยครั้งนี้เป็นการดำเนินการตามรูปแบบการวิจัยและพัฒนาแบ่งการดำเนินการเป็น 3 ระยะ คือระยะที่ 1 การพัฒนาหลักสูตรบูรณาการ ระยะที่ 2 การประเมินคุณภาพหลักสูตรบูรณาการและระยะที่ 3 การประเมินประสิทธิผลหลักสูตร โดยการทดลองใช้หลักสูตรบูรณาการ เป็นการนำหลักสูตรบูรณาการที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนโรงเรียนบ้านเขาหิน จำนวน 25 คน รูปแบบการทดลองเป็นแบบกลุ่มเดียว สอบก่อนและสอบหลังวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ t-test ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows

* วิทยานิพนธ์การศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

** นิสิตหลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

*** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ปรึกษาหลัก

**** รองศาสตราจารย์ ดร. รองคณบดีฝ่ายบริหารคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ปรึกษาร่วม

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการพัฒนาหลักสูตรบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านเขาหิน ตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรคด้วยปัญญา มีความสอดคล้องในการประเมินคุณภาพหลักสูตรโดยผู้เชี่ยวชาญ ในระดับมาก

2. ผลการประเมินหลักสูตรบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านเขาหิน ตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรคด้วยปัญญา มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้หลักสูตรบูรณาการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

2.2 เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้หลักสูตรบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กรณีศึกษา โรงเรียนบ้านเขาหิน ตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรคด้วยปัญญาในระดับมาก

คำสำคัญ : การพัฒนาหลักสูตรบูรณาการ/ นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5/ โรงเรียนบ้านเขาหิน/ ทฤษฎีการสร้างสรรคด้วยปัญญา

ABSTRACT

The purposes of this research were to develop an integrated curriculum at Prathomsuksa V level effects of the learning and development program by following the research and development pattern and dividing the study into 3 phases as follows; Phase 1, integrated curriculum development. Phase 2, integrated curriculum assessment. Phase 3, course effectiveness will be assessed using the learning program try out with the sample group of 25 students in Prathomsuksa V of Bankhaohin school. The experiment pattern was One Group Pre-Test Post-Test Design with attitude measurement for sample group by SPSS for Windows, the results were:

1. An integrated curriculum development for Prathomsuksa V students that was implemented by constructionism theory: a case study of Bankhaohin school assessed by specialists had high level of opinions.

2. An integrated curriculum development for Prathomsuksa V students that was implemented by constructionism theory: a case study of Bankhaohin school, the results were;

2.1 Achievements of the sample group in term of posttest score were higher than pretest score with statically significant difference at the level of .01.

2.2. Attitude towards integrated curriculum development for Prathomsuksa V students that was implemented by constructionism theory: a case study of Bankhaohin school in term of mean score level was high.

KEYWORDS : Integrated curriculum development/ Prathomsuksa V students/ Bankhaohin school/ Constructionism theory

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การประเมินภายนอกสถานศึกษาโรงเรียนบ้านเขาหิน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 3 พบว่า มีจำนวนครู 5 คน (รวมทั้งผู้บริหาร) นักเรียน 220 คน (ป.1-6) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความยากลำบาก เป็นหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ต้องดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีคุณภาพแม้มีครูไม่ครบชั้นในระยะแรกของการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น มอบหมายให้ครูผู้สอนสอนแบบแยกชั้นในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และภาษาอังกฤษสอนแบบคละชั้นในกลุ่มสาระสังคมศึกษาฯ สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยผู้บริหารสถานศึกษาทำหน้าที่ครูประจำชั้นและประจำวิชาด้วย ผลจากการดำเนินงาน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาไม่มีเวลาในการบริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนรับผิดชอบสอนไม่สามารถปฏิบัติงานพิเศษที่ได้รับมอบหมายให้ได้ส่งงานกับสำนักงานเขตพื้นที่ไม่ทันตามเวลาที่กำหนด ด้านผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจนักเรียนส่วนใหญ่อ่านหนังสือไม่ออก และอ่านหนังสือไม่คล่อง (สำนักงานมาตรฐานการศึกษา, 2550) การศึกษาการปฏิบัติงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ที่มีครูไม่ครบชั้น สังกัดสำนักงานประถมศึกษา พบว่า ปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน คือ ปัญหาด้านหลักสูตรและการนำไปใช้ โรงเรียนไม่พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา หลักสูตรประกอบไปด้วยเนื้อหาสาระมาก ด้านการสอนพบว่าขาดแคลนบุคลากร ครูขาดทักษะการสอนแบบบูรณาการเพราะฉะนั้นการจัดทำหลักสูตรแบบบูรณาการเพื่อใช้ในโรงเรียนประถมขนาดเล็ก จึงจำเป็นอย่างยิ่งในการแก้ปัญหาครูไม่ครบชั้น มีภาระหน้าที่งานมาก รวมทั้งเนื้อหาสาระของหลักสูตรมากจนเกินไป การบูรณาการจึงตอบสนองในส่วนนี้ได้ (มนตรี ศรีเพชร, 2546)

จากข้อเสนอแนะของสำนักงานมาตรฐานการศึกษาถึงปัญหาดังกล่าวมีแนวทางที่จะพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ตรงกับสภาพและบริบทของโรงเรียน โดยเฉพาะสภาพของโรงเรียนขนาดเล็กที่มีครูไม่ครบชั้น กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มีผลต่อการแก้ปัญหาขาดอัตราากำลังครู และ/ หรือมีครูไม่ครบชั้นนั้น ได้แก่ การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์กติกาที่สร้างร่วมกัน คือการเขียนแผนการสอนล่วงหน้าเพื่อให้ครูสอนแทนกันได้ การสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญการสอนแทนกัน กฎกติกาการลา กฎกติกาเกี่ยวกับความปลอดภัยกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการอ่านออก เขียนได้ ทัวทั้งโรงเรียนการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญตามแนวทางปฏิรูปการเรียนรู้ การนิเทศติดตามงานวิชาการเดือนละครั้งและมีเกณฑ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเทียบเคียงกับเกณฑ์ของหน่วยงานต้นสังกัดการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการจัดการเรียนการสอน และการเรียนการสอนแบบบูรณาการทั้งรูปแบบ การบูรณาการเนื้อหาวิชา และการบูรณาการครูผู้สอน (สำนักงานมาตรฐานการศึกษา, 2550)

ปาเปิร์ต (Papert, 1999) กล่าวถึง การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรค์ด้วยปัญญาเป็นการเรียนรู้ทางสติปัญญา เป็นการพัฒนาวิธีการในการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่ที่ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ในสภาพแวดล้อมด้วยตนเองอย่างไม่มีที่สิ้นสุด และความรู้ที่สร้างขึ้นจะได้ผลดีนั้นผู้เรียนต้องได้ลงมือสร้างผลงานหรือสิ่งที่เป็นจริงที่แสดงถึงการเรียนรู้ในสิ่งนั้น ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงบทบาทของผู้เรียนและครู นับว่าเป็นการปฏิรูปการศึกษา อีกทั้งการเรียนรู้แบบการสร้างสรรค์ด้วยปัญญาจะเพิ่มเติมในประเด็นที่ว่า การสร้างความรู้ นั้น ผู้เรียนจะรู้ได้อย่างสมบูรณ์จะต้องสร้างสิ่งนั้นขึ้นมาเป็นรูปธรรม สามารถจับต้อง สัมผัสได้ และสะท้อนความรู้

ทักษะ และความสามารถของผู้เรียน มีผลให้ผู้เรียนใช้ความคิดในการออกแบบหรือวางแผนการทำงาน มีความกระตือรือร้น มีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง และประเมินตนเองจากสิ่งที่สร้างได้ และสามารถนำสิ่งที่สร้างขึ้นมาเป็นจุดเริ่มการเปลี่ยนแปลงความคิดและสร้างสรรค์ความคิดใหม่ ๆ ต่อไป เป็นการปรับความรู้ที่มีอยู่ภายในตัวเองและสิ่งที่กำลังเรียนให้เข้ากันได้และเอื้อประโยชน์ต่อกันตลอดเวลา

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการให้ประสบความสำเร็จนั้นควรนำแนวคิดการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ด้วยปัญญามาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนจะได้รับความรู้ที่สามารถสร้างความรู้ที่ได้จากการเรียนการสอนด้วยตนเอง ทำให้มีความเข้าใจเนื้อหาวิชาอย่างแท้จริง ในการนี้การบูรณาการเนื้อหาวิชาและการจัดกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ด้วยปัญญาซึ่งเป็นกระบวนการให้การศึกษารูปแบบหนึ่ง การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ด้วยการดำเนินการอย่างเป็นระบบระเบียบ และจำเป็นต้องมีหลักสูตรเป็นกรอบหรือแนวทางสำหรับการจัดทำหลักสูตรแบบบูรณาการ จากการสำรวจข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำหลักสูตรบูรณาการ พบว่าไม่มีหลักสูตรใดที่เกี่ยวข้องกับการนำแนวคิดการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ด้วยปัญญาโดยเฉพาะ และพบว่าผู้เรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการสรุปหรือสร้างความรู้ที่ได้รับด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการสำรวจข้อมูลพื้นฐานที่ผู้วิจัยทำขึ้น จึงควรที่จะได้มีการพัฒนาหลักสูตรบูรณาการตามแนวคิดการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ด้วยปัญญา เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถและเป็นการแก้ปัญหาครูไม่ครบชั้นของโรงเรียนบ้านเขาหิน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กรณีศึกษา โรงเรียนบ้านเขาหิน ตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรคด้วยปัญญา
2. เพื่อประเมินหลักสูตรบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กรณีศึกษา โรงเรียนบ้านเขาหินตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรคด้วยปัญญา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

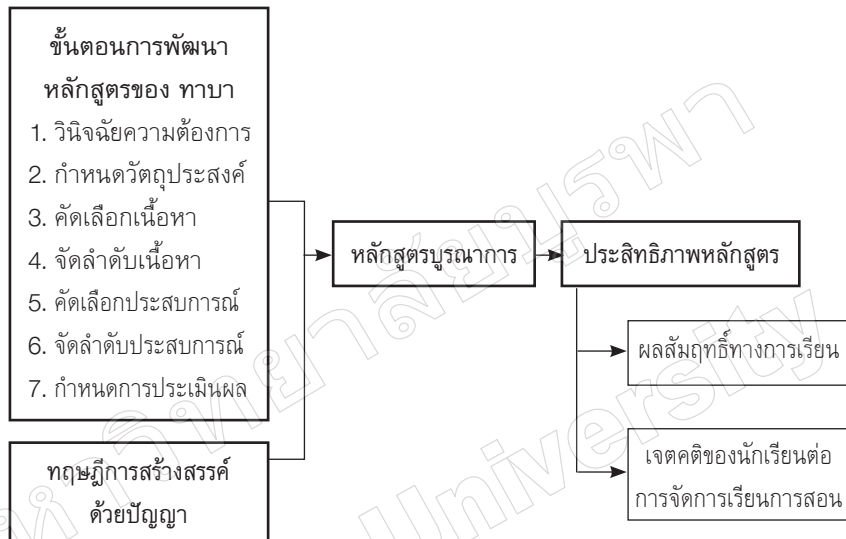
การวิจัยครั้งนี้มุ่งพัฒนาหลักสูตรบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กรณีศึกษา โรงเรียนบ้านเขาหินตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรคด้วยปัญญาโดยใช้ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดของทาบา Taba (1972) ดังนี้

1. วิจัยความต้องการ โดยสำรวจสภาพปัญหาความต้องการและความจำเป็นของการพัฒนาหลักสูตร
2. กำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรให้ชัดเจนหลังการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานแล้ว
3. คัดเลือกและจัดเนื้อหาสาระของหลักสูตร โดยคัดเลือกเนื้อหาสาระให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร วิสัย และความสามารถของผู้เรียน
4. จัดลำดับขั้นตอน และแก้ไขปรับปรุงเนื้อหาสาระของหลักสูตรของทุกสาระการเรียนรู้อันเลือกไว้โดยคำนึงถึงความต่อเนื่อง ความยากง่ายของเนื้อหา วุฒิภาวะ ความสามารถ และความสนใจของผู้เรียน

5. คัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ต่าง ๆ ผู้สอนหรือผู้เกี่ยวข้องจะต้องเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา และจุดประสงค์ของหลักสูตร

6. จัดลำดับ ขั้นตอน และแก้ไขปรับปรุงประสบการณ์การเรียนรู้ต่าง ๆ โดยคำนึงถึงสาระเนื้อหา ความต่อเนื่อง และความสามารถของผู้เรียน

7. กำหนดสิ่งที่ต้องประเมิน และวิธีการวัดผลว่าจะใช้วิธีการอย่างไร เพื่อตรวจสอบว่าบรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ และกำหนดวิธีการประเมินผลอย่างไร ใช้เครื่องมืออะไร ประเมินผลหลักสูตรหลังจากทดลองใช้หลักสูตร กรอบแนวคิดในการวิจัยสามารถเขียนดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งพัฒนาหลักสูตรบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กรณีศึกษา โรงเรียนบ้านเขาหิน ตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรคด้วยปัญญา มีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเขาหิน ตำบลบ่อวิน อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2552 จำนวน 25 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาการวิจัยครั้งนี้มุ่งพัฒนาหลักสูตรบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านเขาหินตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรคด้วยปัญญาโดยมีตัวแปรที่ศึกษา ดังนี้

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กรณีศึกษา โรงเรียนบ้านเขาหิน ตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรคด้วยปัญญา

2.2 ตัวแปรตาม

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

2.2.2 เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรบูรณาการตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรคด้วยปัญญา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยแบ่งการดำเนินการออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาหลักสูตรบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กรณีศึกษา โรงเรียนบ้านเขาหิน ตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรคด้วยปัญญาตามขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรของ ทาบา Taba (1972) มี 7 ขั้นตอน คือ 1) วินิจฉัยความต้องการเพื่อนำมาเป็นสิ่งกำหนดหลักสูตร 2) เขียนร่างจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และจุดประสงค์การเรียนรู้ จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน 3) คัดเลือกเนื้อหาสาระของหลักสูตร ร่างเนื้อหาสาระ จากการวิเคราะห์เอกสารข้อมูลพื้นฐานด้านของหลักสูตรประถมศึกษาปีที่ 5 และรูปแบบการเรียนตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรคด้วยปัญญา และนำร่างที่จัดทำไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน 4) จัดเนื้อหาสาระ โดยร่างเนื้อหาสาระ นำร่างสาระที่จัดเรียงแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน 5) คัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ โดยร่างประสบการณ์การเรียนรู้ และนำร่างประสบการณ์การเรียนรู้ที่เลือกไว้ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน 6) จัดลำดับ ขั้นตอน และแก้ไขปรับปรุงประสบการณ์การเรียนรู้ต่างๆ โดยคำนึงถึงสาระ เนื้อหา ความต่อเนื่อง และความสามารถของผู้เรียน 7) กำหนดสิ่งที่ต้องประเมิน และวิธีการประเมินผล

ขั้นตอนที่ 2 การประเมินหลักสูตรบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กรณีศึกษา โรงเรียนบ้านเขาหิน ตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรคด้วยปัญญาโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน การตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร ใช้การตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพหลักสูตรบูรณาการสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กรณีศึกษา โรงเรียนบ้านเขาหิน ตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรคด้วยปัญญา

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินประสิทธิภาพหลักสูตรบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กรณีศึกษา โรงเรียนบ้านเขาหินตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรคด้วยปัญญาโดยการทดลองกับนักเรียน จำนวน 20 คน โดยมีเครื่องมือ ดังต่อไปนี้ หลักสูตรบูรณาการตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรคด้วยปัญญา ได้มีการปรับปรุงในด้านเวลา จากเดิมวันละ 5 ชั่วโมง โดยขยายเวลาพักกลางวันๆ ละ 10-15 นาที ปรับปรุงในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีการแสดงบทบาทสมมุติ เรื่องโรงเรียนที่ฉันรัก และให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงมากขึ้น ปรับปรุงในด้านสื่อการเรียนการสอน ขยายตัวอักษรให้ใหญ่ขึ้น เพื่อเป็นการเร้าความสนใจและมองเห็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

การดำเนินการทดลองใช้หลักสูตรบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กรณีศึกษา โรงเรียนบ้านเขาหิน ตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรคด้วยปัญญาเป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและสอบหลังแบบทดสอบที่นำมาใช้ได้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ และนำไปหาความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR20 มีค่าความเชื่อมั่น 0.84 ความยากง่าย ตั้งแต่ 0.29 - 0.71 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.24 ขึ้นไป

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านเขาหิน ตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรคด้วยปัญญาปรากฏผลดังนี้

1. ผลการพัฒนาหลักสูตรบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กรณีศึกษา โรงเรียนบ้านเขาหิน ตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรคด้วยปัญญาตามขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรของทาบา Taba (1972)

หลักสูตรบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กรณีศึกษา โรงเรียนบ้านเขาหิน ตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรคด้วยปัญญา ประกอบด้วย 4 หน่วยการเรียนรู้ คือ เขาเขียว พัทธยา วัดญาณสังวรารามวรมหาวิหาร และเรียนรู้รอบรั้วโรงเรียนโดยกำหนดเวลาสอนหน่วยการเรียนรู้ละ 100 ชั่วโมง รวม 400 ชั่วโมง ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ทำการทดลองใช้หลักสูตรในหน่วย การเรียนรู้ที่ 4 เรียนรู้รอบรั้วโรงเรียน ใช้เวลาเรียนรวม 100 ชั่วโมง โดยเรียนวันละ 5 ชั่วโมง รวม 20 วัน

หลักการสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คือให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านเนื้อหาที่เกี่ยวกับเขาเขียว พัทธยา วัดญาณสังวรารามวรมหาวิหาร และเรียนรู้รอบรั้วโรงเรียนซึ่งเป็นเนื้อหารอบตัวนักเรียนและเชื่อมโยงไปสู่ความรู้ใกล้ตัว อีกทั้งบูรณาการเนื้อหาสาระจาก 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ มาจัดสรรและรวมเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกัน โดยจัดกิจกรรมที่เน้นการให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติและสร้างความรู้ด้วยตนเอง มีโอกาสแสดงออก ด้านความคิด ความสามารถและความถนัดของแต่ละบุคคล โดยหลักในการจัดกิจกรรม คือ เน้นการคิดแบบองค์รวม การเชื่อมโยงความรู้อย่างต่อเนื่อง การประเมินผลตามสภาพจริง และการมีส่วนร่วมของนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมและการประเมินผล และคำนึงถึงความสามารถระหว่างบุคคลหรือความแตกต่างระหว่างบุคคล

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีลักษณะที่หลากหลาย ได้แก่ กิจกรรมการศึกษานอกสถานที่ การค้นคว้าความรู้ด้วยตนเอง การเรียนจากศูนย์การเรียนรู้ ใบความรู้ เอกสาร การจัดป้ายนิเทศ การอภิปรายการบันทึกความรู้ การเขียนบรรยาย การวาดภาพ การทำแบบฝึกหัด การประดิษฐ์ เกม และเพลงซึ่งกิจกรรมดังกล่าวจะเรียนรู้โดยอาศัยกระบวนการกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อยและรายบุคคล สื่อการเรียนการสอนสำหรับแต่ละกิจกรรม ประกอบด้วย แหล่งการเรียนรู้ วิทยากร ภูมิปัญญาท้องถิ่นวัสดุอุปกรณ์ เอกสารสิ่งพิมพ์ เช่น ห้องสมุด เอกสารและใบความรู้ หนังสือเรียน หนังสือพิมพ์ และบุคลากรในชุมชน

การวัดและการประเมินผล ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ด้านความรู้ และด้านเจตคติ โดยด้านความรู้ คือ การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เรียนรู้รอบรั้วโรงเรียน ด้านเจตคติ คือ การวัดเจตคติของนักเรียน ต่อหลักสูตรด้วยแบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรบูรณาการสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านเขาหิน ตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรคด้วยปัญญา

2. การประเมินหลักสูตรบูรณาการ

โดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ในภาพรวม หลักสูตรมีคุณภาพในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านตามลำดับพบว่า สาระของหลักสูตรด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร ด้านเวลาการเรียนการสอน ด้านจุดมุ่งหมาย ด้านโครงสร้าง และด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ซึ่งทุกด้านจะมีผลการประเมินระดับมากที่สุด ในด้านของทรัพยากรของหลักสูตร พบว่า ด้านคุณสมบัติของนักเรียนมีคุณภาพมากที่สุด รองลงมาตามลำดับ คือ วัสดุอุปกรณ์ คุณสมบัติของครูผู้สอน สถานที่ เอกสารหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอน ซึ่งทุกด้านจะมีผลการประเมินระดับมากที่สุด ในด้านการจัดการหลักสูตร

พบว่า ด้านขั้นตอนการจัดกิจกรรมมีคุณภาพมากที่สุด รองลงมาตามลำดับ คือ ด้านกิจกรรมการเรียน การสอน ด้านการติดตาม การวัดประเมินผล ซึ่งทุกด้านจะมีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด

3. การประเมินประสิทธิภาพหลักสูตรบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กรณีศึกษา โรงเรียนบ้านเขาหิน ตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรค์ด้วยปัญญา ตามรูปแบบการประเมิน ผลหลักสูตรของเทย์เลอร์ Tylor (1972)

การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของหลักสูตรบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 กรณีศึกษา โรงเรียนบ้านเขาหิน ตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรค์ด้วยปัญญา มีรายละเอียด ดังนี้

3.1 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลองใช้ หลักสูตรบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านเขาหิน ตามแนว ทฤษฎีการสร้างสรรค์ด้วยปัญญา

3.1.1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนการทดลองใช้หลักสูตร พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณารายสาระการเรียนรู้ พบว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับ ปานกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ ส่วนกลุ่มสาระ การเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ดนตรี และนาฏศิลป์กลุ่มสาระการ เรียนรู้การทำงานอาชีพและเทคโนโลยีและกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งอยู่ในระดับปรับปรุง ตามลำดับ

3.1.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการทดลองใช้หลักสูตรพบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณา รายสาระการเรียนรู้ พบว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งอยู่ในระดับดีมาก และกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษากลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และกลุ่มสาระการเรียนรู้การทำงานอาชีพเทคโนโลยี ซึ่งอยู่ในระดับดี ส่วนกลุ่มสาระ การเรียนรู้ศิลปะ ดนตรี และนาฏศิลป์ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

3.1.3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 ก่อนและหลังการทดลองใช้หลักสูตร ด้วยค่าสถิติที (t-test) ปรากฏว่า มีค่าเท่ากับ 28.85 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวได้ว่า คะแนนก่อนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันโดยคะแนน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองใช้หลักสูตรมีค่าสูงกว่าก่อนทดลองใช้ อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ ที่ระดับ .01

3.2 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านเขาหินตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรค์ ด้วยปัญญา ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเจตคติต่อการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังทดลองใช้หลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณา รายด้าน พบว่า ด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านกิจกรรมการเรียน การสอน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านสื่อการเรียนการสอน ส่วนด้านครูผู้สอน อยู่ในระดับดีมาก ตามลำดับ

สรุปหลักสูตรบูรณาการที่ต้องพัฒนา คือ การมุ่งเน้นที่การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวก่อน แล้วค่อยเชื่อมโยงไปสู่ความรู้ไกลตัว อีกทั้งมีการบูรณาการเนื้อหาจาก 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ มาจัดสรรและรวมเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกัน เน้นการให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ และสร้างความรู้ด้วยตนเอง มีโอกาสแสดงออก ด้านความคิด ความถนัดของแต่ละคน มีการประเมินผลตามสภาพจริง และการมีส่วนร่วมของนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรม

อภิปรายผลการวิจัย

1. หลักสูตรบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กรณีศึกษา โรงเรียนบ้านเขาหิน ตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรค์ด้วยปัญญาตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้ทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตรของทาบา Tabá (1972) และทฤษฎีการสร้างสรรค์ด้วยปัญญาประกอบด้วย กำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตร และจุดประสงค์การเรียนรู้ กำหนดเนื้อหาสาระของหลักสูตร จัดลำดับเนื้อหาสาระ และกำหนดระยะเวลา คัดเลือกประสบการณ์จัดลำดับประสบการณ์ และกำหนดสิ่งที่ต้องประเมิน และวิธีการประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรของทาบา Tabá (1972) ที่เสนอขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรไว้ดังนี้ (1) วิจัยความต้องการ (2) กำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษาที่สังคมต้องการ (3) คัดเลือกเนื้อหาวิชาความรู้ที่ครูต้องนำมาสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตรงความต้องการจำเป็นของสังคม (4) จัดลำดับขั้นตอน และแก้ไขปรับปรุงเนื้อหาสาระที่เลือกไว้ (5) คัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ต่างๆ ซึ่งนำมาเสริมเนื้อหาสาระ กระบวนการให้สมบูรณ์ และสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย (6) จัดระเบียบ จัดลำดับ ขั้นตอน และแก้ไขปรับปรุงประสบการณ์การเรียนรู้ต่างๆ (7) ประเมินผลการใช้หลักสูตร และสอดคล้องกับสังต์ อุทราพันธ์ (2537) ที่ได้เสนอขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร ดังนี้ (1) การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (2) การกำหนดจุดมุ่งหมาย (3) การคัดเลือกและจัดเนื้อหาสาระ (4) การกำหนดมาตรการวัดและประเมินผล (5) การนำหลักสูตรไปใช้ (6) การประเมินผลการใช้หลักสูตร (7) การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีการสร้างสรรค์ด้วยปัญญา คือมีการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน การกำหนดจุดมุ่งหมาย การคัดเลือกและจัดเนื้อหาสาระ การกำหนดมาตรการวัดและประเมินผล ก่อนจะนำไปทดลองใช้หลังจากรู้ผลการประเมิน และผ่านการปรับปรุงอย่างดีแล้วจึงจะนำไปใช้จริงต่อไป

2. การประเมินคุณภาพของหลักสูตรบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กรณีศึกษา โรงเรียนบ้านเขาหิน ตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรค์ด้วยปัญญา โดยผู้เชี่ยวชาญพบว่า ในภาพรวมหลักสูตรมีคุณภาพในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ สังต์ อุทราพันธ์ (2537) ที่แบ่งหลักสูตรออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่จำเป็นสำหรับหลักสูตร ประกอบด้วย จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระและประสบการณ์การเรียนรู้และการประเมินผล และส่วนอื่นๆ ประกอบด้วยเหตุผลและความจำเป็นของหลักสูตรแนวทางในการจัดการเรียนการสอนและแนวทางในการใช้สื่ออีกทั้งสอดคล้องกับทาบา Tabá (1972) ที่กล่าวว่าหลักสูตรประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ วัตถุประสงค์ทั่วไปและวัตถุประสงค์เฉพาะวิชา เนื้อหาและจำนวนชั่วโมงสอนของแต่ละวิชากระบวนการเรียนการสอน โครงการประเมินผลการสอนตามหลักสูตร และสอดคล้องกับไทเลอร์ (Tyler, 1969) ที่กล่าวว่าหลักสูตรบูรณาการ เป็นความสัมพันธ์ในแนวราบของประสบการณ์เรียนรู้จากหลักสูตร ซึ่งจัดระบบของประสบการณ์เรียนรู้ เหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนมีมุมมองที่กว้างขึ้น และมีคุณสมบัติที่เป็นการหลอมรวมของสาขาวิชาต่างๆ ที่เข้าไป

สัมพันธ์ด้วย รวมทั้งทำการพัฒนาหลักสูตรบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กรณีศึกษา โรงเรียนบ้านเขาหิน ตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรคด้วยปัญญา ตามขั้นตอนของ สังก์ อูทรานันท์ (2537) ที่ประกอบด้วย การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานการกำหนดจุดมุ่งหมาย การคัดเลือกและจัดเนื้อหาสาระการกำหนดมาตรการวัดและประเมินผลการนำหลักสูตรไปใช้การประเมินผลการใช้หลักสูตร การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร

3. ผลการทดลองใช้หลักสูตรบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กรณีศึกษา โรงเรียนบ้านเขาหิน ตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรคด้วยปัญญา หลังการทดลองใช้หลักสูตร พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้หลักสูตรบูรณาการ ในภาพรวมอยู่ในระดับดี พบว่าผู้เรียนมีความสนใจในขณะเรียน มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม รวมทั้งสามารถตอบคำถามที่แสดงถึงความสามารถในการคิดแบบบูรณาการในเนื้อหาสาระหรือความรู้ที่ได้กับชีวิตประจำวัน ซึ่งบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร สอดคล้องกับแนวคิดหรือผลการวิจัยของเปอร์กินส์ Perkins (1997) ที่กล่าวว่า การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาหลักสูตรที่เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถหาแนวทางการนำความรู้ไปใช้เพิ่มทักษะและความเข้าใจให้ดีขึ้นกว่าการสอนรายวิชา นอกจากนี้ผู้เรียนมีโอกาสสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่ได้เรียนไปแล้วในโรงเรียนกับสภาพที่เป็นอยู่ในชีวิตจริง จะสามารถสร้างความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เดิมที่มีอยู่กับประสบการณ์ที่เรียนรู้อื่นได้อย่างกว้างขวาง และลึกซึ้งกว่าเดิม และสอดคล้องกับ พิมพันธ์ เตชะคุปต์และพะเยาว์ ยินดีสุข (2548) ที่ว่า การบูรณาการ หมายถึง การทำให้สมบูรณ์ (Integration) คือการทำหน่วยย่อย ๆ ที่สัมพันธ์กันมาผสมกลมกลืนเป็นหนึ่งเดียวให้สมบูรณ์ในตัวเอง อีกทั้งสอดคล้องกับ (Fogarty, 1962 อ้างถึงใน สิริพัทธ์ เจริญโรจน์, 2546) ที่ได้เสนอรูปแบบการจัดทำหลักสูตรบูรณาการที่บูรณาการทักษะต่าง ๆ (Nested) โดยการนำทักษะมาหลอมรวมเป็นเป้าหมายหลักของหัวข้อเรื่องทักษะต่าง ๆ ได้แก่ ทักษะทางสังคม ทักษะการคิด และทักษะการจัดข้อมูลและรูปแบบการบูรณาการสาระความรู้ ความคิดรวบยอดที่เชื่อมล้ากันอยู่ส่วนหนึ่ง (Shared) ซึ่งมีสอนร่วมกันหรือทำโครงการร่วมกัน และอีกส่วนหนึ่งแยกกันสอนตามปกติ รวมทั้งรูปแบบการบูรณาการที่ใช้ทักษะเป็นหลัก (Threaded) กำหนดเนื้อหาตลอดจนจัดการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชาให้สัมพันธ์กับทักษะที่กำหนด

4. การศึกษาและเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้หลักสูตรบูรณาการก่อนและหลังการทดลองใช้หลักสูตรบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กรณีศึกษา โรงเรียนบ้านเขาหิน ตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรคด้วยปัญญา พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้หลักสูตรบูรณาการก่อนและหลังการเรียนแตกต่างกัน คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้หลักสูตรบูรณาการหลังเรียน มีค่าสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของอเล็กซานดร้า Alexandra (2004) ที่ศึกษาผลของการเรียนแบบสร้างสรรคด้วยปัญญาในวิชาสังคมศึกษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นพบว่า นักเรียนที่เรียนวิชาสังคมศึกษาด้วยวิธีการเรียนแบบสร้างสรรคด้วยปัญญา มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นักเรียนที่เรียนวิชาสังคมศึกษาด้วยวิธีการเรียนแบบสร้างสรรคด้วยปัญญา มีคะแนนความสามารถในการวิเคราะห์สูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

5. การศึกษาและเปรียบเทียบคะแนนเจตคติต่อการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรบูรณาการ หลังการทดลองใช้หลักสูตรบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กรณีศึกษา โรงเรียนบ้านเขาหิน ตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรคด้วยปัญญา พบว่า คะแนนเจตคติต่อการเรียนการสอน โดยใช้หลักสูตรบูรณาการในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก สอดคล้องกับแนวคิดของ Cognition & Technology Group at Vanderbilt (1993) ที่ได้พัฒนาหลักสูตรบูรณาการของชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสนใจการเรียนและเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อภาษาสเปน การศึกษาในครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนจำนวน 51 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่อยู่ในโครงการของสถาบันผู้ปกครองเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา The Parent Institute for Quality Education (PIQE) โดยเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการพบว่า การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคะแนนจากการตอบแบบสอบถามของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ ไม่มีความแตกต่างกันแต่ความสนใจเรียนและทัศนคติต่อภาษาสเปนของนักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยนักเรียนระบุว่า ได้มีการพัฒนาทักษะและทัศนคติที่ดีต่อภาษาสเปน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการวิจัยเพื่อการประยุกต์ใช้

จากการพัฒนาหลักสูตร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำหลักสูตรไปใช้ดังนี้

1. การฝึกอบรมครั้งนี้มีเนื้อหาดีมาก ระยะเวลามีจำกัด กิจกรรมต้องดำเนินการให้เสร็จในช่วงเวลาที่กำหนด และกิจกรรมที่ผู้เข้ารับการอบรมต้องลงมือปฏิบัติมีจำนวนมาก ทำให้ควรเพิ่มระยะเวลาในการอบรมให้มากกว่านี้

2. การอบรมครั้งนี้ ผู้เข้ารับการอบรมมีความสนใจและตั้งใจร่วมกิจกรรมทุกขั้นตอน แต่เนื้อหาสาระเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยมีเพียง 8 สาระ ควรเพิ่มเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยอื่นอีก เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการใช้ภาษาไทย และนำความรู้ที่ได้ไปใช้อย่างหลากหลายมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การทดลองใช้หลักสูตรบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กรณีศึกษา โรงเรียนบ้านเขาหิน ตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรคด้วยปัญญา ครั้งนี้มีเนื้อหาดีมาก ระยะเวลามีจำกัด กิจกรรมต้องดำเนินการให้เสร็จในช่วงเวลาที่กำหนด และกิจกรรมที่นักเรียนต้องลงมือปฏิบัติมีจำนวนมาก ควรเพิ่มระยะเวลาในการใช้หลักสูตรให้มากกว่านี้

2. การจัดการเรียนการสอนครั้งนี้ นักเรียนมีความสนใจและตั้งใจร่วมกิจกรรมทุกขั้นตอน แต่เนื้อหาสาระ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่นำมาบูรณาการมีน้อย ควรเพิ่มเนื้อหาสาระของ แต่ละกลุ่มสาระอื่นอีก เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการใช้สาระการเรียนรู้ต่าง ๆ และนำความรู้ที่ได้ไปใช้อย่างหลากหลายมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์และพะเยาว์ ยินดีสุข. (2548). *ทักษะ 5 C เพื่อการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้และการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มนตรี ศรีเพชร. (2546). *ทฤษฎีรังสรรค์นิยม*. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ลัจด อุทรานันท์. (2537). *พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ลงเดือนการพิมพ์.
- สิริพัทธ์ เจษฎาวิโรจน์. (2546). *การพัฒนาหลักสูตรบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดเสมียนนารี กรุงเทพมหานคร*. คุษณินพนธ์ศึกษาศาสตร์คุษณินบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สำนักงานมาตรฐานการศึกษา. (2550). *การประเมินภายนอกสถานศึกษาโรงเรียนบ้านเขาหินสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลบุรี เขต 3*. จุดทอง จำกัด: กรุงเทพมหานคร.
- Alexandra, E. A. (2004). The Effect of Constructionism Learning in the Social Subject on Student Achievement and Analysis Thinking. *Dissertation Abstracts International*. 51 (November).
- Cognition & Technology Group at Vanderbilt. (1993). *Anchored instruction and situated cognition revisited*. *Educational Technology*, 33(3), 52-70.
- Papert, S. (1999). *What is Constructionism?*[Online]. Available from: <http://lynx.dac.neu.edu/k/krudwall/constructionism.htm>[2007, December 21].
- Perkins, K. (1997). "ESL Reading Comprehension Instruction." *RELC Journal* 21. (June 1997), 79-92.
- Taba, H. (1972). *Curriculum Development: Theory and Practice*. New York: Brace & World Inc.
- Tyler, R. W. (1969). *Basic Principles of Curriculum and Instruction*. Chicago: University of Chicago Press.

“ Don't take other people's criticism to heart.
Instead, listen to what they are saying and learn from it.

อย่าเก็บคำวิจารณ์ของคนอื่นมาใส่ใจ
แต่จงรับฟังและใช้มันพัฒนาตัวเองดีกว่า ”